

[Miljøministeren]

liggende. Sådan skal man administrere vetobeføjelsen. Vi skal ikke sidde og tage os af alle småtingene i ministeriet, i regionplanerne og i tillæggene. Vi skal tage os af de store ting, og derfor brugte jeg billedet med sien.

Det, der har været tilfældet hidtil, er, at der bliver brugt en kolossal masse administration og tid i amter og styrelser og ministerium på at tage sig af det, som jeg altså mener skal gå gennem sien, de små ting. På de store ting skal man melde tidligere ud, som fru Lone Dybkjær gjorde opmærksom på, også af hensyn til den lokale beslutningsproces, og således, at man klart har markeret, hvor de nationale interesser er.

Det blev til en lidt forkølet fremstilling i S' og SF's betænkningssbidrag, som i øvrigt også er selvmodsigende. Hvis man nu læser det i hvert fald grammatisk korrekt, så beklager de på den ene side, at ministeren ikke vil anvende veto retten meget, kun i ganske særlige tilfælde. Derefter siger de i det samme betænkningssbidrag, at S og SF mener, man skal bruge den restriktivt. Det betyder, at man skal lade være med at bruge den – hvis man kan nudansk. Men her kører de altså på det stik modsatte. Nu siger de, at man skal bruge den meget.

Jeg synes, det er lige så kvalificeret som den forkerte kritik af Danmarks Naturfredningsforenings manglende klageadgang, som altså viste sig at være til stede.

Må jeg så sige om pensionisterne, at her er det nok, ligesom i forbindelse med vetoordningen, et holdningsspørgsmål. Med vetoordningen vil de altså opretholde et system, hvor man også skal tage sig af sandskornene og bruge megen tid på det i stedet for at tage sig af stenene, der bliver tilbage. Det er den leninistiske miljøpolitik, der siger: Tillid er godt, kontrol er bedre. Den går vi altså ikke ind for. Vi vil ikke have dette herseri. Vi vil tage os af det væsentlige.

Sådan er det også med pensionisterne. Nu hørte jeg hr. Gade sige: Jamen der kan bo børn dér. Hvis hr. Gade tænkte over, hvad han selv sagde, ville han vide, at han vil forbyde pensionister at indgå ægteskab. Socialdemokratiet har jo ikke noget imod, at der bor pensionister i visse områder, men hvis ikke der må bo børn der, er man altså i den situation, at pensionisterne ikke må indgå ægteskab, og så har man skabt den forskel mellem pensionister, som man i øvrigt ikke vil skabe.

Med hensyn til EF skal jeg sige, at vi har kontrolleret i Justitsministeriet, vi har talt med Skatteministeriet. Det, der er afgørende for, at det ikke kommer i karambolage med vore særrettigheder, er, at det er en personlig ret, og sommerhuset skifter ikke status. Det vil sige, at man ikke kan købe sig til den ret og heller ikke arve sig til den ret, hvis ikke man havde fælles husstand i forvejen og boede der. Det eneste, vi gør her, er at forhindre folk i at blive husvilde i tilfælde af et dødsfald. Det synes jeg egentlig er meget menneskeligt. Derefter kan retten ikke overdrages, den kan ikke sælges, den kan ikke handles, den kan ikke arves, medmindre man boede der.

Må jeg i forbindelse med hr. Glønborgs tale sidst sige, at jeg i dag har modtaget et brev fra en pensionist, der takker for den indstilling, vi har her, og som skriver, at dette vil betyde, at der vil blive frigjort nogle almennyttige boliger, og at den eksisterende boligkø nok vil hilse disse ændringer velkommen. Han bor selv i et 3-værelses lejemål, der koster ham 40.000 kr. om året. Det kan han nu slippe for, når han får lov til at bo i sommerhuset. Han gør opmærksom på, at ofte skal man jo have et køretøj for at nå frem; det kan man så også spare.

Jeg synes, at det flertal, der har markeret sig i denne sag, skal være glad for, at det har villet menneskeliggøre landet lidt mere.

Det er klart, at der kommer en kystplanlægningsstrategi – det svarer til de store sten i sien, jeg nævnte – og den vil komme til efteråret.

Så tror jeg ikke der er flere ting, der kræver svar her.

(Kort bemærkning).

Gade (SF):

Må jeg sige til miljøministeren, at der er noget, der tyder på, at miljøministeren har et problem. Jeg kan forstå, at noget af det vigtigste for miljøministeren i denne er, at vi fra SF's side åbenbart har lavet en fejl i den forstand, at vi troede, at klageadgangen for Danmarks Naturfredningsforening var forsvundet. Det er den altså ikke, har miljøministeren forsikret os.

Nu har jeg siddet så længe i dette Ting, at jeg tit har mødt ministre, miljøministre – jeg har sådan set også mødt den nuværende miljøminister – der har begået fejl. Det plejer vi da ikke at gøre til afgørende sager, især ikke når man indrømmer det. Men all right, det er så miljømini-